

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Marea Cameră)

29 iulie 2024*

„Trimitere preliminară – Articolul 19 alineatul (2) al treilea paragraf TUE – Articolul 254 al doilea paragraf TFUE – Numirea judecătorilor Tribunalului Uniunii Europene – Garanții de independență – Capacitatea cerută pentru exercitarea unor înalte funcții jurisdicționale – Procedură națională de propunere a unui candidat pentru funcția de judecător al Tribunalului Uniunii Europene – Grup de experți independenți însărcinat cu evaluarea candidaților – Lista de merit a candidaților care îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 19 alineatul (2) al treilea paragraf TUE și la articolul 254 al doilea paragraf TFUE – Propunere a unui candidat care figurează pe lista de merit, altul decât candidatul cel mai bine clasat – Avizul comitetului prevăzut la articolul 255 TFUE cu privire la capacitatea candidaților”

În cauza C-119/23,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Vilniaus apygardos administracinis teismas (Tribunalul Administrativ Regional din Vilnius, Lituania), prin decizia din 9 februarie 2023, primită de Curte la 28 februarie 2023, în procedura

Virgilijus Valančius

împotriva

Lietuvos Respublikos Vyriausybė,

cu participarea:

Lietuvos Respublikos Seimo kanceliarija,

Lietuvos Respublikos Prezidento kanceliarija,

Saulius Lukas Kalėda,

CURTEA (Marea Cameră),

compusă din domnul K. Lenaerts, președinte, domnul L. Bay Larsen, vicepreședinte, domnii A. Arabadžiev, C. Lycourgos, E. Regan, F. Biltgen și N. Piçarra, președinți de cameră, domnul P. G. Xuereb și doamna L. S. Rossi (raportoare), domnii A. Kumin, N. Wahl și doamna I. Ziemele și domnul J. Passer, judecători,

avocat general: domnul N. Emiliou,

* Limba de procedură: lituaniana.

grefier: domnul M. Aleksejev, șef de unitate,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 16 ianuarie 2024,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru domnul Valančius, de D. Poška, avocat;
- pentru guvernul lituanian, de K. Dieninis, R. Dzikovič, V. Kazlauskaitė-Švenčionienė și E. Kurelaitytė, în calitate de agenți;
- pentru guvernul ceh, de L. Dvořáková, M. Smolek și J. Vlácil, în calitate de agenți;
- pentru Irlanda, de M. Browne, Chief State Solicitor, și M. Lane, în calitate de agenți, asistați de D. Fennelly, BL;
- pentru guvernul maghiar, de M. Z. Fehér și G. Koós, în calitate de agenți;
- pentru guvernul olandez, de M. K. Bulterman și C. S. Schillemans, în calitate de agenți;
- pentru guvernul polonez, de B. Majczyna și S. Żyrek, în calitate de agenți;
- pentru guvernul suedez, de C. Meyer-Seitz și A. M. Runeskjöld, în calitate de agenți;
- pentru Comisia Europeană, de F. Erlbacher, A. Steiblytė și P. J. O. Van Nuffel, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 18 aprilie 2024,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 19 alineatul (2) al treilea paragraf TUE și a articolului 254 al doilea paragraf TFUE.
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între domnul Virgilijus Valančius, pe de o parte, și Lietuvos Respublikos Vyriausybė (Guvernul Republicii Lituania), pe de altă parte, în legătură cu legalitatea unor decizii de propunere a candidatului Republicii Lituania pentru funcția de judecător al Tribunalului Uniunii Europene.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

- 3 Intitulat „Sesizarea comitetului și cererea de informații suplimentare”, punctul 6 din Regulamentul de funcționare al comitetului prevăzut la articolul 255 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care figurează în anexa la Decizia 2010/124/UE a Consiliului din 25 februarie 2010 privind regulamentul de funcționare al comitetului prevăzut la articolul 255 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO 2010, L 50, p. 18), prevede:

„De îndată ce guvernul unui stat membru propune un candidat, Secretariatul General al Consiliului transmite propunerea respectivă președintelui comitetului.

Comitetul poate solicita guvernului care a făcut propunerea să îi transmită informații suplimentare sau alte elemente pe care le consideră necesare pentru deliberările sale.”

Dreptul lituanian

Legea privind guvernul

- 4 Articolul 52 alineatul (3) din Lietuvos Respublikos Vyriausybės įstatymas (Legea Republicii Lituania privind guvernul) din 19 mai 1994 (Žin., 1994, nr. 43-772), în versiunea aplicabilă litigiului principal (denumită în continuare „Legea privind guvernul”), prevede că guvernul lituanian propune candidații la funcția de judecători ai Curții și ai Tribunalului după ce a obținut acordul președintelui Republicii și după consultarea Lietuvos Respublikos Seimas (Parlamentul Republicii Lituania, denumit în continuare „parlamentul lituanian”) în conformitate cu modalitățile prevăzute de Lietuvos Respublikos Seimo statutas (Statutul Parlamentului Republicii Lituania).

Descrierea procedurii de selecție

- 5 Punctele 1-3, 13, 15, 19 și 21-23 din Pretendentų į Europos Sąjungos Bendrojo Teismo teisėjus atrankos tvarkos aprašas (Descrierea procedurii de selecție a candidaților pentru funcția de judecător al Tribunalului Uniunii Europene), în versiunea aplicabilă litigiului principal, adoptată prin Decretul nr. 1R-65 al ministrului justiției al Republicii Lituania din 9 martie 2021 (denumită în continuare „descrierea procedurii de selecție”), prevăd:

„1. [Descrierea procedurii de selecție] se aplică la organizarea selecției candidatului Republicii Lituania pentru funcția de judecător al Tribunalului Uniunii Europene (denumită în continuare «selecția»). Scopul acestei selecții este de a ajuta guvernul, care, în temeiul articolului 52 alineatul (3) [din Legea privind guvernul], propune candidații pentru funcția de judecător al Tribunalului, să formuleze o propunere privind un anumit candidat.

2. Grupul de lucru care efectuează selecția [...] este instituit prin Decretul prim-ministrului Republicii Lituania. Grupul de lucru este alcătuit din șapte persoane. Din acest grup fac parte ministrul justiției al Republicii Lituania (care prezidează grupul de lucru), un reprezentant al Parlamentului, un reprezentant al Președintelui Republicii, un reprezentant al Teisėjų taryba [(Consiliul Magistraturii)], un reprezentant al Facultății de Drept din cadrul Universității Mykolas

Romeris, un reprezentant al Facultății de Drept din cadrul Universității Vilnius și un reprezentant al Facultății de Drept din cadrul Universității Vytautas Didysis. Un funcționar al Ministerului Justiției este numit secretar al grupului de lucru.

3. Grupul de lucru, având în vedere cele șase criterii de selecție a candidaților pentru funcția de judecător al Tribunalului Uniunii Europene prevăzute în tratatele pe care se întemeiază Uniunea și precizate în cel de al șaselea raport de activitate al comitetului prevăzut la articolul 255 [TFUE], publicat pe site-ul internet al comitetului respectiv [...], informează publicul cu privire la deschiderea procedurii de selecție prin comunicare publicată pe site-ul internet al Ministerului Justiției, invitând persoanele care îndeplinesc criteriile de selecție menționate să depună un dosar de candidatură pentru procedura de selecție (inclusiv o cerere scrisă de participare, un curriculum vitae și o scrisoare de motivare).

[...]

13. Procesul de selecție include o evaluare a candidaților având în vedere criteriile stabilite la punctul 3 din descrierea procedurii de selecție, pe baza documentelor prezentate de candidați, și un interviu de selecție. Scopul interviului de selecție este de a completa evaluarea candidaților pe baza documentelor pe care le-au prezentat.

[...]

15. În timpul selecției, candidații sunt evaluați având în vedere cele șase criterii menționate la punctul 3: capacitățile juridice, experiența profesională, aptitudinea de a exercita funcții jurisdicționale, cunoștințele lingvistice, capacitatea de a lucra în echipă într-un mediu internațional în care sunt reprezentate mai multe tradiții juridice, garanțiile de independență, de imparțialitate, de probitate și de integritate pe care le prezintă candidații.

[...]

19. În urma selecției, fiecare membru al grupului de lucru notează candidatul atribuindu-i între 1 și 10 puncte. Nota cea mai scăzută este de 1 punct, iar nota cea mai mare este de 10 puncte. Punctele atribuite de membrii grupului de lucru sunt însumate. Se întocmește o listă de merit a candidaților pe baza rezultatelor obținute. Toți candidații care îndeplinesc, potrivit grupului de lucru, criteriile de selecție a judecătorilor Tribunalului Uniunii Europene sunt înscrși pe lista de merit, indiferent de numărul de puncte obținute.

[...]

21. În urma selecției, președintele grupului de lucru prezintă guvernului proiectele de acte în vederea propunerii candidaturii candidatului cel mai bine clasat pentru funcția de judecător la Tribunalul Uniunii Europene, anexând procesul-verbal al reuniunii grupului de lucru cu anexa la acesta (lista de merit a candidaților stabilită de grupul de lucru, indicând numărul de puncte obținute de candidați) și curriculum vitae al candidatului cel mai bine clasat.

22. Indicarea de către grupul de lucru a candidatului cel mai bine clasat pentru funcția de judecător la Tribunalul Uniunii Europene are doar un caracter de recomandare către guvern, care, în conformitate cu articolul 52 alineatul 3 din Legea privind guvernul, propune candidatul pentru funcția de judecător al Tribunalului Uniunii Europene.

23. În termen de cel mult cinci zile lucrătoare de la încheierea procedurii de selecție, lista de merit a candidaților stabilită de grupul de lucru se publică pe site-ul internet al Ministerului Justiției, fără indicarea numărului de puncte obținute de candidați.”

Litigiul principal și întrebările preliminare

- 6 Printr-o decizie adoptată de comun acord de guvernele statelor membre la propunerea guvernului lituanian, domnul Valančius a fost numit judecător al Tribunalului Uniunii Europene (denumit în continuare „Tribunalul”), cu efect de la 13 aprilie 2016. Mandatul său s-a încheiat la 31 august 2019, însă a continuat să își exercite funcția după această dată, în temeiul articolului 5 al treilea paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene.
- 7 În cursul lunii martie 2021, a fost publicată o cerere de candidaturi în vederea selectării unui candidat al Republicii Lituania pentru funcția de judecător al Tribunalului. Descrierea procedurii de selecție a fost stabilită prin Decretul nr. 1R-65 și s-a constituit un grup de lucru alcătuit în majoritate din experți independenți (denumit în continuare „grupul de lucru”), însărcinat cu efectuarea acestei selecții. Grupul de lucru a efectuat ulterior selecția menționată, la finalul căreia a întocmit o listă de merit a candidaților, clasificați în ordine descrescătoare în funcție de punctajul obținut (denumită în continuare „lista de merit”).
- 8 La 11 mai 2021, ministrul justiției a prezentat guvernului lituanian un proiect de decizie în vederea propunerii candidaturii persoanei cel mai bine clasate pe lista de merit, și anume domnul Valančius, pentru funcția de judecător al Tribunalului.
- 9 Prin decizia din 6 aprilie 2022, guvernul lituanian a prezentat spre aprobare președintelui Republicii Lituania și parlamentului lituanian candidatura persoanei înscrise pe poziția a doua pe lista de merit.
- 10 Prin decizia din 4 mai 2022, guvernul lituanian, după ce a obținut acordul președintelui Republicii Lituania și al parlamentului lituanian, a propus această persoană drept candidat la funcția de judecător al Tribunalului.
- 11 La 18 mai 2022, domnul Valančius a sesizat Vilniaus apygardos administracinis teismas (Tribunalul Administrativ Regional din Vilnius, Lituania), care este instanța de trimitere, cu o acțiune având ca obiect, în primul rând, anularea acestei decizii, în al doilea rând, obligarea guvernului să redeschidă procedurile de consultare și de propunere a unui candidat pentru funcția de judecător al Tribunalului în conformitate cu modalitățile prevăzute de lege, prezentând spre consultare și propunere numele candidatului cel mai bine clasat de grupul de lucru, și, în al treilea rând, obligarea guvernului lituanian la plata cheltuielilor de judecată.
- 12 La 5 iulie 2022, comitetul prevăzut la articolul 255 TFUE a emis un aviz nefavorabil cu privire la candidatul propus de guvernul lituanian.
- 13 Prin decizia din 14 septembrie 2022, guvernul lituanian a prezentat spre aprobare președintelui Republicii Lituania și parlamentului lituanian candidatura persoanei înscrise pe poziția a treia pe lista de merit, și anume domnul Saulius Lukas Kalėda, pentru funcția de judecător al Tribunalului.

- 14 În acest context, instanța de trimitere are îndoieli cu privire la interpretarea articolului 19 alineatul (2) al treilea paragraf TUE și a articolului 254 al doilea paragraf TFUE, în special în ceea ce privește incidența acestor dispoziții asupra procedurilor naționale de propunere a candidaților pentru funcția de judecător al Tribunalului.
- 15 Această instanță arată că jurisprudența Curții, rezultată printre altele din Hotărârea din 27 februarie 2018, *Associação Sindical dos Juizes Portugueses* (C-64/16, EU:C:2018:117), a recunoscut că există o legătură între cerințele privind independența și imparțialitatea judecătorilor naționali și protecția jurisdicțională efectivă în domeniile reglementate de dreptul Uniunii, în sensul articolului 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE și al articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- 16 Or, misiunea judecătorilor Tribunalului ar fi tocmai de a asigura o astfel de protecție jurisdicțională efectivă. În plus, în temeiul articolului 19 alineatul (2) al treilea paragraf TUE și al articolului 254 al doilea paragraf TFUE, acești judecători ar trebui de asemenea să îndeplinească cerința independenței, care nu poate fi înțeleasă ca având un domeniu de aplicare mai limitat decât cel care decurge, pentru judecătorii naționali, din articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, astfel cum a fost interpretat de Curte.
- 17 În ceea ce privește în special deciziile de numire a judecătorilor, instanța de trimitere susține că atât jurisprudența Curții, rezultată printre altele din Hotărârea din 26 martie 2020, *Reexaminare Simpson/Consiliul și HG/Comisia* (C-542/18 RX-II și C-543/18 RX-II, EU:C:2020:232), și din Hotărârea din 6 octombrie 2021, *W.Ž. (Camera de control extraordinar și cauze publice a Curții Supreme – Numire)* (C-487/19, EU:C:2021:798), cât și cea a Curții Europene a Drepturilor Omului, rezultată printre altele din Hotărârea din 1 decembrie 2020, *Ástráðsson împotriva Islandei* (CE:ECHR:2020:1201JUD002637418), stabilesc o legătură directă între legalitatea procedurilor de selecție și de numire a judecătorilor naționali, ca element inerent dreptului la o instanță constituită în prealabil prin lege, și cerințele de independență și de imparțialitate a acestor judecători.
- 18 Potrivit instanței de trimitere, din această legătură directă ar rezulta o obligație de a verifica dacă o neregularitate săvârșită la numirea judecătorilor creează un risc real ca alte ramuri ale puterii, în special executivul, să poată exercita o putere discreționară necuvenită care pune în pericol integritatea rezultatului la care conduce procesul de numire, dând naștere astfel unei îndoieli legitime, în percepția justițiabililor, cu privire la independența și la imparțialitatea judecătorilor în cauză, ceea ce ar determina o încălcare a dreptului menționat.
- 19 Astfel, în ceea ce privește numirea unui judecător al unei instanțe a Uniunii sau propunerea unui candidat pentru funcția de judecător al unei asemenea instanțe, aspectul dacă organul împuternicit să facă numiri sau propuneri respectă condițiile de fond și normele de procedură esențiale ale unei asemenea numiri sau propuneri ar avea o importanță primordială, întrucât ar permite să se stabilească dacă imparțialitatea și independența instanței Uniunii în cauză sunt garantate.

- 20 În aceste condiții, Vilniaus apygardos administracinis teismas (Tribunalul Administrativ Regional din Vilnius) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:
- „1) Articolul 254 [TFUE], potrivit căruia pot fi alese ca membri ai [Tribunalului] persoane «care oferă depline garanții de independență și care au capacitatea cerută pentru exercitarea unor înalte funcții jurisdicționale», coroborat cu articolul 19 alineatul (2) [TUE] impune unui stat membru să selecteze un candidat pentru funcția de judecător al [Tribunalului] exclusiv pe baza unor criterii profesionale?
  - 2) O practică națională precum cea în discuție în speță, potrivit căreia guvernul unui stat membru, responsabil cu propunerea unui candidat pentru funcția de judecător al [Tribunalului], constituie, pentru a garanta transparența selecției acestui candidat, un grup de evaluare a candidaților alcătuit din experți independenți – comitet care, pe baza unor criterii de selecție clare și prestabilite și după audierea tuturor candidaților, stabilește o listă de merit și, după cum prevede o procedură prestabilită, prezintă guvernului numele candidatului care a obținut cea mai bună evaluare în ceea ce privește capacitățile și competențele sale profesionale –, însă guvernul nu îl propune pentru funcția de judecător al Uniunii pe candidatul cel mai bine clasat pe lista de merit, ci pe un alt candidat, este compatibilă cu cerința ca judecătorul să ofere depline garanții de independență, precum și cu celelalte condiții de acces la funcția de judecător prevăzute la articolul 254 TFUE coroborat cu articolul 19 alineatul (2) [TUE], având în vedere că judecătorul numit în mod eventual nelegal poate influența deciziile pe care le va adopta Tribunalul Uniunii Europene?”

Faptele ulterioare cererii de decizie preliminară și procedura în fața Curții

- 21 Prin decizia din 19 aprilie 2023, guvernul lituanian, după ce a obținut acordul președintelui Republicii Lituania și al parlamentului lituanian, l-a propus pe domnul Kalėda drept candidat la funcția de judecător al Tribunalului.
- 22 La 12 mai 2023, domnul Valančius a solicitat anularea acestei decizii în cadrul procedurii de contencios administrativ inițiate în fața instanței de trimitere în urma introducerii acțiunii sale împotriva deciziei din 4 mai 2022, menținând totodată celelalte capete de cerere menționate la punctul 11 din prezenta hotărâre.
- 23 Prin decizia din 15 septembrie 2023, guvernele statelor membre l-au numit pe domnul Kalėda judecător în cadrul Tribunalului pentru un mandat care se încheie la 31 august 2025.
- 24 Printr-o cerere de informații din 26 septembrie 2023, Curtea a solicitat instanței de trimitere să precizeze dacă numirea domnului Kalėda ca judecător al Tribunalului avea incidență asupra obiectului litigiului principal, referitor la o cerere de emitere a unei somații de a face, și dacă își menținea cererea de decizie preliminară.
- 25 Prin scrisoarea din 10 octombrie 2023, instanța de trimitere a arătat că această numire nu are nicio incidență asupra obiectului litigiului principal și că dorește să își mențină cererea de decizie preliminară.

Cu privire la competența Curții

- 26 Mai multe guverne care au depus observații scrise în prezenta cauză ridică îndoieli în ceea ce privește competența Curții de a se pronunța cu privire la cererea de decizie preliminară. Acestea consideră în esență că procedura de numire a unui judecător al Tribunalului cuprinde diferite etape, prima fiind etapa națională de propunere a candidatului pentru funcția de judecător al Tribunalului. Or, această etapă nu ar intra în domeniul de aplicare al dreptului Uniunii, în special al articolului 19 alineatul (2) al treilea paragraf TUE și al articolului 254 al doilea paragraf TFUE, ci ar fi reglementată exclusiv de dreptul național. Astfel, Curtea nu ar fi competentă să se pronunțe cu privire la compatibilitatea cu aceste dispoziții a eventualelor norme naționale care reglementează respectiva etapă națională de propunere.
- 27 Pe de altă parte, unele dintre aceste guverne arată că procedura de numire a unui judecător al Tribunalului se încheie prin adoptarea de către guvernele statelor membre a unei decizii de comun acord, care nu este supusă controlului de legalitate al Curții. În consecință, cu atât mai mult, Curtea nu ar fi competentă să se pronunțe cu privire la etapa națională de propunere care se înscrie în cadrul unei astfel de proceduri de numire.
- 28 În această privință, trebuie amintit că, în temeiul articolului 19 alineatul (2) al treilea paragraf TUE și al articolului 254 al doilea paragraf TFUE, judecătorii Tribunalului sunt numiți de comun acord de către guvernele statelor membre, după consultarea comitetului prevăzut la articolul 255 TFUE. Potrivit acestei din urmă dispoziții, se instituie un comitet care emite un aviz cu privire la capacitatea candidaților pentru funcțiile de judecător și avocat general în cadrul Curții și al Tribunalului, înainte ca guvernele statelor membre să facă nominalizările, în conformitate cu dispozițiile articolelor 253 și 254 TFUE. După cum rezultă din cuprinsul punctului 6 primul paragraf din regulamentul de funcționare al comitetului prevăzut la articolul 255 TFUE, care figurează în anexa la Decizia 2010/124, acest comitet este sesizat pe baza unei propuneri a unui candidat de către guvernul unui stat membru, care este transmisă președintelui acestui comitet de către Secretariatul General al Consiliului.
- 29 Din coroborarea dispozițiilor menționate reiese că, așa cum a arătat domnul avocat general la punctele 52 și 53 din concluzii, procedura de numire a unui judecător al Tribunalului este structurată în trei etape. Într-o primă etapă, guvernul statului membru în cauză propune un candidat pentru funcția de judecător al Tribunalului, transmitând această propunere Secretariatului General al Consiliului. Într-o a doua etapă, comitetul prevăzut la articolul 255 TFUE emite un aviz cu privire la capacitatea acestui candidat de a exercita funcția de judecător în cadrul Tribunalului, având în vedere cerințele prevăzute la articolul 254 al doilea paragraf TFUE. Într-o a treia etapă, care urmează consultării acestui comitet, guvernele statelor membre efectuează, prin intermediul reprezentanților lor, numirea candidatului menționat ca judecător al Tribunalului, printr-o decizie adoptată de comun acord la propunerea guvernului statului membru în cauză.
- 30 Rezultă că decizia de propunere a unui candidat pentru funcția de judecător al Tribunalului, adoptată de guvernul unui stat membru, precum deciziile în discuție în litigiul principal, constituie prima etapă a procedurii de numire reglementate de articolul 19 alineatul (2) al treilea paragraf TUE și de articolul 254 al doilea paragraf TFUE. O astfel de decizie intră, așadar, pe acest temei, în domeniul de aplicare al dispozițiilor menționate.

- 31 După cum a subliniat domnul avocat general la punctele 24, 58 și 59 din concluzii, deși propunerea, ca și numirea unui candidat în funcția de judecător al Tribunalului întră în competența statelor membre, acestea sunt totuși obligate, în exercitarea respectivei competențe, să respecte obligațiile care decurg pentru ele din dreptul Uniunii și, în special, din articolul 19 alineatul (2) al treilea paragraf TUE și din articolul 254 al doilea paragraf TFUE [a se vedea prin analogie Hotărârea din 24 iunie 2019, Comisia/Polonia (Independența Curții Supreme), C-619/18, EU:C:2019:531, punctul 52, precum și Hotărârea din 9 ianuarie 2024, G. și alții (Numirea judecătorilor de drept comun în Polonia), C-181/21 și C-269/21, EU:C:2024:1, punctul 57 și jurisprudența citată], a căror interpretare este în mod vădit de competența Curții în temeiul articolului 267 TFUE [Hotărârea din 22 martie 2022, Prokurator Generalny și alții (Camera Disciplinară a Curții Supreme – Numire), C-508/19, EU:C:2022:201, punctul 57, precum și jurisprudența citată].
- 32 Împrejurarea că deciziile de numire a judecătorilor Tribunalului, adoptate de comun acord de reprezentanții guvernelor statelor membre, care acționează nu în calitate de membri ai Consiliului, ci în calitate de reprezentanți ai guvernelor lor și care exercită astfel în mod colectiv competențele statelor membre, nu sunt supuse controlului de legalitate exercitat de instanța Uniunii în temeiul articolului 263 TFUE (a se vedea în acest sens Ordonanța din 16 iunie 2021, Sharpston/Consiliul și reprezentanții guvernelor statelor membre, C-685/20 P, EU:C:2021:485, punctele 46 și 49, precum și jurisprudența citată) este lipsită de relevanță în acest context.
- 33 Astfel, după cum a arătat în esență domnul avocat general la punctul 26 din concluzii, lipsa competenței Curții de a examina legalitatea acestor decizii de numire nu are incidență asupra competenței sale de a răspunde la întrebările preliminare privind interpretarea dreptului Uniunii invocate de instanța de trimitere în cadrul unui litigiu având ca obiect legalitatea deciziilor naționale de propunere a unui candidat în funcția de judecător al Tribunalului.
- 34 În aceste condiții, Curtea este competentă să se pronunțe cu privire la cererea de decizie preliminară.

Cu privire la admisibilitatea cererii de decizie preliminară

- 35 Guvernul lituanian exprimă îndoiele cu privire la admisibilitatea cererii de decizie preliminară. Mai întâi, interpretarea solicitată a articolului 19 alineatul (2) al treilea paragraf TUE și a articolului 254 al doilea paragraf TFUE nu ar avea nicio legătură cu obiectul litigiului principal, dat fiind că acest litigiu ar fi guvernat numai de dreptul național și că, potrivit acestui drept, instanța de trimitere nu ar fi competentă să soluționeze litigiul menționat. În continuare, întrebările adresate ar fi ipotetice, întrucât litigiul principal nu ar privi nici legalitatea procedurii naționale de propunere a unui candidat pentru funcția de judecător al Tribunalului, nici respectarea acestei proceduri în speță. În sfârșit, un răspuns la întrebările adresate nu ar mai fi necesar pentru a permite instanței de trimitere să se pronunțe cu privire la litigiul principal, întrucât acesta a rămas fără obiect ca urmare a numirii domnului Kalėda ca judecător al Tribunalului, fapt care ar împiedica satisfacerea pretențiilor reclamantului din litigiul principal referitoare la redeschiderea procedurilor de consultare și de propunere a unui candidat pentru funcția de judecător al Tribunalului.
- 36 În această privință, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, în cadrul procedurii instituite prin articolul 267 TFUE, numai instanța națională care este sesizată cu soluționarea litigiului și care trebuie să își asume răspunderea pentru decizia ce urmează a fi pronunțată are

competența să aprecieze, luând în considerare particularitățile cauzei, atât necesitatea unei decizii preliminare pentru a fi în măsură să pronunțe propria hotărâre, cât și relevanța întrebărilor pe care le adresează Curții. În consecință, în cazul în care întrebările adresate au ca obiect interpretarea dreptului Uniunii, Curtea este în principiu obligată să se pronunțe (Hotărârea din 21 decembrie 2023, *Infraestructuras de Portugal și Futrifer Indústrias Ferroviárias*, C-66/22, EU:C:2023:1016, punctul 33, precum și jurisprudența citată).

- 37 Refuzul Curții de a se pronunța asupra unei întrebări preliminare adresate de o instanță națională este posibil numai atunci când este evident că interpretarea solicitată a dreptului Uniunii nu are nicio legătură cu realitatea sau cu obiectul litigiului principal, atunci când problema este de natură ipotetică ori Curtea nu dispune de elementele de fapt și de drept necesare pentru a răspunde în mod util la întrebările care i-au fost adresate [Hotărârea din 21 decembrie 2023, *Infraestructuras de Portugal și Futrifer Indústrias Ferroviárias*, C-66/22, EU:C:2023:1016, punctul 34, precum și jurisprudența citată].
- 38 În speță, în ceea ce privește, mai întâi, argumentul întemeiat pe lipsa unei legături între interpretarea solicitată a dreptului Uniunii și litigiul principal, în măsura în care acesta din urmă ar fi guvernat numai de dreptul național, trebuie arătat că, așa cum s-a observat la punctul 30 din prezenta hotărâre, decizia națională de propunere a unui candidat pentru funcția de judecător al Tribunalului constituie prima etapă a procedurii de numire reglementate de articolul 19 alineatul (2) al treilea paragraf TUE și de articolul 254 al doilea paragraf TFUE. Or, litigiul principal privește legalitatea deciziilor naționale de propunere a unui candidat pentru funcția de judecător al Tribunalului în raport cu cerințele prevăzute de aceste dispoziții. În aceste condiții, nu rezultă în mod evident că interpretarea solicitată a dispozițiilor menționate nu are nicio legătură cu obiectul acestui litigiu.
- 39 În ceea ce privește pretinsa necompetență a instanței de trimitere de a soluționa litigiul menționat, este suficient să se amintească faptul că, în cadrul procedurii preliminare prevăzute la articolul 267 TFUE, Curtea nu are sarcina să verifice dacă decizia de trimitere a fost luată în conformitate cu normele naționale de organizare judecătorească și de procedură judiciară și nici, în special, să examineze aspectul dacă o cerere pendinte în fața unei instanțe de trimitere este admisibilă conform acestor norme [Hotărârea din 6 octombrie 2021, *W.Ż. (Camera de control extraordinar și cauze publice a Curții Supreme – Numire)*, C-487/19, EU:C:2021:798, punctul 96 și jurisprudența citată]. Prin urmare, Curtea trebuie să rămână fidelă deciziei de trimitere provenite de la o instanță a unui stat membru, atâta timp cât această decizie nu a fost revocată în cadrul căilor de atac prevăzute eventual de dreptul național (Hotărârea din 29 martie 2022, *Getin Noble Bank*, C-132/20, EU:C:2022:235, punctul 70 și jurisprudența citată). Or, din dosarul de care dispune Curtea nu reiese că decizia de trimitere ar fi fost revocată în speță.
- 40 În continuare, în ceea ce privește argumentul întemeiat pe caracterul ipotetic al întrebărilor adresate, trebuie subliniat că, contrar celor pretinse de guvernul lituanian, acestea sunt motivate de îndoielile instanței de trimitere cu privire la compatibilitatea cu dispozițiile dreptului Uniunii a căror interpretare o solicită a modalităților potrivit cărora procedura națională de propunere a candidatului Republicii Lituania pentru funcția de judecător al Tribunalului a fost pusă în aplicare în mod concret pentru a ajunge la adoptarea deciziilor de propunere în discuție în litigiul principal. Or, în măsura în care litigiul principal privește legalitatea acestor decizii având în vedere dispozițiile menționate ale dreptului Uniunii, nu rezultă că problema ridicată prin întrebările adresate este ipotetică.

- 41 În sfârșit, în ceea ce privește argumentul întemeiat pe faptul că nu mai este necesar un răspuns la aceste întrebări pentru a permite instanței de trimitere să se pronunțe cu privire la litigiul principal ca urmare a numirii, intervenite între timp, a domnului Kaléda ca judecător al Tribunalului, este necesar să se arate că, în răspunsul său la cererea de informații a Curții din 26 septembrie 2023, instanța de trimitere a arătat că această numire era lipsită de incidență asupra obiectului litigiului principal și că intenționa să își mențină cererea de decizie preliminară. Pe de altă parte, părțile din litigiul principal nu contestă că acest litigiu este încă pendinte.
- 42 Din moment ce nu reiese nici din dosarul de care dispune Curtea, nici din răspunsul instanței de trimitere la cererea de informații a Curții că reclamantul din litigiul principal s-a desistat de acțiunea sa ori că toate pretențiile sale au fost satisfăcute integral sau nu ar mai putea fi satisfăcute, astfel încât litigiul principal ar fi rămas, în mod vădit, fără obiect, un răspuns la întrebările adresate este în continuare necesar pentru a permite instanței de trimitere să se pronunțe cu privire la acest litigiu [a se vedea în acest sens Hotărârea din 2 februarie 2023, Towarzystwo Ubezpieczeń Ż (Contracte-tip de asigurare înșelătoare), C-208/21, EU:C:2023:64, punctul 46 și jurisprudența citată].
- 43 În aceste condiții, cererea de decizie preliminară este admisibilă.

Cu privire la întrebările preliminare

- 44 Prin intermediul întrebărilor formulate, care trebuie analizate împreună, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 19 alineatul (2) al treilea paragraf TUE și articolul 254 al doilea paragraf TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun ca guvernul unui stat membru, care a constituit un grup de experți independenți însărcinat cu evaluarea candidaților pentru funcția de judecător al Tribunalului și cu întocmirea unei liste de merit cu candidații care îndeplinesc cerințele prevăzute de aceste dispoziții, să propună, dintre candidații care figurează pe această listă, un alt candidat decât candidatul cel mai bine clasat.
- 45 Pentru a răspunde la aceste întrebări, trebuie amintit de la bun început că, în temeiul articolului 19 alineatul (2) al treilea paragraf TUE și al articolului 254 al doilea paragraf TFUE, judecătorii Tribunalului sunt aleși dintre personalitățile care oferă depline garanții de independență și care au capacitatea cerută pentru exercitarea unor înalte funcții jurisdicționale.
- 46 În ceea ce privește în special cerința de independență prevăzută de aceste dispoziții, trebuie amintit că această cerință ține de conținutul esențial al dreptului la protecție jurisdicțională efectivă și la un proces echitabil, care are o importanță esențială în calitate de garant al protecției ansamblului drepturilor conferite justițiabililor de dreptul Uniunii și al menținerii valorilor comune ale statelor membre prevăzute la articolul 2 TUE, în special a valorii statului de drept [Hotărârea din 26 martie 2020, Reexaminare Simpson/Consiliul și HG/Comisia, C-542/18 RX-II și C-543/18 RX-II, EU:C:2020:232, punctele 70 și 71, precum și Hotărârea din 21 decembrie 2023, Krajowa Rada Sądownictwa (Menținerea în funcție a unui judecător), C-718/21, EU:C:2023:1015, punctul 61].
- 47 Această cerință de independență a instanțelor prevăzută printre altele la articolul 19 TUE concretizează astfel una dintre valorile fundamentale ale Uniunii și ale statelor sale membre consacrate la articolul 2 TUE, care definesc însăși identitatea Uniunii ca ordine juridică comună și a cărei respectare se impune atât Uniunii, cât și statelor membre [a se vedea în acest sens

Hotărârea din 16 februarie 2022, Ungaria/Parlamentul și Consiliul, C-156/21, EU:C:2022:97, punctele 127 și 232, precum și jurisprudența citată, și Hotărârea din 5 iunie 2023, Comisia/Polonia (Independența și viața privată a judecătorilor), C-204/21, EU:C:2023:442, punctul 67].

- 48 Din moment ce cerința de independență, care cuprinde două aspecte, independența în sens strict și imparțialitatea [a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 noiembrie 2019, A. K. și alții (Independența Camerei Disciplinare a Curții Supreme), C-585/18, C-624/18 și C-625/18, EU:C:2019:982, punctele 121 și 122, precum și jurisprudența citată], este inerentă misiunii de judecată și din moment ce articolul 19 TUE încredințează în comun Curții de Justiție a Uniunii Europene și instanțelor naționale sarcina de a asigura controlul jurisdicțional în ordinea juridică a Uniunii, această cerință se impune atât la nivelul Uniunii, printre altele pentru judecătorii Tribunalului, cât și la nivelul statelor membre, pentru instanțele naționale (a se vedea în acest sens Hotărârea din 27 februarie 2018, Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, punctele 32 și 42, precum și jurisprudența citată).
- 49 Pe de altă parte, cerința referitoare la o instanță constituită în prealabil prin lege este strâns legată printre altele de cerința de independență, în sensul că atât una, cât și cealaltă urmăresc respectarea principiilor fundamentale precum supremația dreptului și separarea puterilor, principii care sunt esențiale pentru statul de drept, a cărui valoare este afirmată la articolul 2 TUE. La baza fiecăreia dintre aceste cerințe se află imperativul menținerii încrederii pe care puterea judecătorească trebuie să o inspire justițiabilului și independența acestei puteri în raport cu alte puteri [a se vedea în acest sens Hotărârea din 6 octombrie 2021, W.Ž. (Camera de control extraordinar și cauze publice a Curții Supreme – Numire), C-487/19, EU:C:2021:798, punctul 124, și Hotărârea din 22 februarie 2022, Openbaar Ministerie (Instanță constituită prin lege în statul membru emitent), C-562/21 PPU și C-563/21 PPU, EU:C:2022:100, punctul 56].
- 50 Cerința referitoare la o instanță constituită în prealabil prin lege include, prin însăși natura sa, procesul de numire a judecătorilor [a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 martie 2020, Reexaminare Simpson/Consiliul și HG/Comisia, C-542/18 RX-II și C-543/18 RX-II, EU:C:2020:232, punctul 74 și jurisprudența citată], cu precizarea că independența unei instanțe se măsoară îndeosebi prin modul în care au fost numiți membrii acesteia [a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 decembrie 2023, Krajowa Rada Sądownictwa (Menținerea în funcție a unui judecător), C-718/21, EU:C:2023:1015, punctul 60 și jurisprudența citată].
- 51 În această privință, este necesar ca modalitățile procedurale și condițiile de fond referitoare la numirea judecătorilor să nu fie de natură să dea naștere, în percepția justițiabililor, unor îndoieli legitime referitoare la impenetrabilitatea judecătorilor numiți în privința unor elemente exterioare și la imparțialitatea lor în raport cu interesele care se înfruntă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 martie 2020, Reexaminare Simpson/Consiliul și HG/Comisia, C-542/18 RX-II și C-543/18 RX-II, EU:C:2020:232, punctul 71). În acest scop, este necesar printre altele ca respectivele condiții de fond și respectivele modalități procedurale să fie concepute astfel încât să permită excluderea nu numai a oricărei influențe directe, sub formă de instrucțiuni, ci și a formelor de influență indirectă susceptibile să orienteze deciziile judecătorilor în discuție și să înlăture astfel o lipsă a aparenței de independență sau de imparțialitate a acestora de natură să aducă atingere încrederii pe care justiția trebuie să o inspire justițiabililor într-o societate democratică și într-un stat de drept (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 martie 2022, Getin Noble Bank, C-132/20, EU:C:2022:235, punctele 96 și 97, precum și jurisprudența citată).

- 52 În acest context, o neregularitate comisă în procedura de numire a judecătorilor în cadrul sistemului judiciar în cauză poate determina încălcarea dreptului la o instanță judecătorească independentă și imparțială, constituită în prealabil prin lege, atunci când această neregularitate este de o asemenea natură și gravitate încât creează un risc real ca alte ramuri ale puterii, în special executivul, să poată exercita o putere discreționară nejustificată care să pună în pericol integritatea rezultatului la care conduce procesul de numire. Astfel, o asemenea neregularitate ar semăna o îndoială legitimă, în percepția justițiabililor, în ceea ce privește independența și imparțialitatea judecătorilor avuți în vedere. Aceasta este situația atunci când sunt implicate norme fundamentale care fac parte integrantă din instituirea și din funcționarea acestui sistem judiciar [a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 martie 2020, Reexaminare Simpson/Consiliul și HG/Comisia, C-542/18 RX-II și C-543/18 RX-II, EU:C:2020:232, punctele 75 și 76, precum și Hotărârea din 22 februarie 2022, Openbaar Ministerie (Instanță constituită prin lege în statul membru emitent), C-562/21 PPU și C-563/21 PPU, EU:C:2022:100, punctele 72 și 73, precum și jurisprudența citată].
- 53 În ceea ce privește judecătorii Tribunalului, condițiile de fond și modalitățile procedurale referitoare la numirea lor trebuie să permită excluderea oricărei îndoieli legitime în percepția justițiabililor cu privire la faptul că îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 19 alineatul (2) al treilea paragraf TUE și la articolul 254 al doilea paragraf TFUE, care se referă atât la „garanții[le] de independență”, cât și la „capacitatea cerută pentru exercitarea unor înalte funcții jurisdicționale”. În acest scop, este necesar printre altele, așa cum a arătat domnul avocat general la punctele 59-61 și 65 din concluzii, să se garanteze integritatea întregii proceduri de numire a judecătorilor Tribunalului și, în consecință, a rezultatului acesteia în fiecare etapă din care este alcătuită această procedură.
- 54 Astfel, în ceea ce privește, în primul rând, etapa națională de propunere a unui candidat la funcția de judecător al Tribunalului, care este în concret în discuție în cauza principală, trebuie arătat, pe de o parte, că, în lipsa, în dreptul Uniunii, a unor dispoziții specifice în acest scop, revine ordinii juridice interne a fiecărui stat membru atribuția de a stabili modalitățile procedurale de propunere a unui asemenea candidat, cu condiția ca aceste modalități să nu poată da naștere, în percepția justițiabililor, unor îndoieli legitime cu privire la respectarea de către candidatul propus a cerințelor prevăzute la articolul 19 alineatul (2) al treilea paragraf TUE și la articolul 254 al doilea paragraf TFUE.
- 55 Prin urmare, așa cum a arătat în esență domnul avocat general la punctul 54 din concluzii, fiecare stat membru rămâne liber să prevadă sau nu o procedură în vederea selecției și a propunerii unui candidat pentru funcția de judecător al Tribunalului.
- 56 În această privință, împrejurarea că reprezentanți ai puterii legislative sau ai puterii executive intervin în procesul de numire a judecătorilor nu este în sine de natură să suscite asemenea îndoieli legitime în percepția justițiabililor [a se vedea în acest sens Hotărârea din 22 februarie 2022, Openbaar Ministerie (Instanță constituită prin lege în statul membru emitent), C-562/21 PPU și C-563/21 PPU, EU:C:2022:100, punctele 75 și 76, precum și jurisprudența citată]. În aceste condiții, intervenția unor organe consultative independente, precum și existența în dreptul național a unei obligații de motivare pot contribui la o mai mare obiectivitate a procesului de numire, limitând puterea de apreciere de care poate dispune instituția împuternicită să facă numiri (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 aprilie 2021, Repubblica, C-896/19, EU:C:2021:311, punctele 66 și 71, precum și jurisprudența citată).

- 57 Pe de altă parte, în ceea ce privește condițiile de fond prevăzute pentru selecția și propunerea candidaților pentru funcția de judecător al Tribunalului, statele membre, deși dispun de o largă marjă de apreciere pentru definirea acestor condiții, trebuie totuși să se asigure, oricare ar fi modalitățile procedurale reținute în acest scop, că candidații propuși îndeplinesc cerințele de independență și de capacitate profesională prevăzute la articolul 19 alineatul (2) al treilea paragraf TUE și la articolul 254 al doilea paragraf TFUE.
- 58 În al doilea rând, verificarea capacității candidaților propuși de statele membre pentru exercitarea funcției de judecător al Tribunalului, având în vedere cerințele prevăzute la articolul 19 alineatul (2) al treilea paragraf TUE și la articolul 254 al doilea paragraf TFUE, intră de asemenea în responsabilitatea comitetului prevăzut la articolul 255 TFUE.
- 59 Astfel, în vederea adoptării avizului său referitor la această capacitate, comitetul menționat trebuie să verifice dacă candidatul propus îndeplinește cerințele de independență și de capacitate profesională care, în conformitate cu articolul 19 alineatul (2) al treilea paragraf TUE și cu articolul 254 al doilea paragraf TFUE, sunt necesare pentru exercitarea funcției de judecător al Tribunalului.
- 60 În acest context, după cum a arătat comitetul menționat în unul dintre rapoartele sale de activitate, deși existența unei proceduri de selecție deschise, transparente și riguroase este un element pertinent în cadrul verificării respectării acestor cerințe de către candidatul propus, lipsa unei asemenea proceduri nu constituie, în schimb, ca atare, un motiv care să permită punerea la îndoială a unei asemenea respectări.
- 61 În scopul unei astfel de verificări, comitetul prevăzut la articolul 255 TFUE, după cum prevede punctul 6 al doilea paragraf din normele sale de funcționare, care figurează în anexa la Decizia 2010/124, poate solicita guvernului care a făcut propunerea să îi transmită informații suplimentare sau alte elemente pe care le consideră necesare pentru deliberările sale, acest guvern fiind obligat, în temeiul principiului cooperării loiale prevăzut la articolul 4 alineatul (3) TUE, să îi furnizeze astfel de informații și elemente.
- 62 În al treilea rând, sarcina de a garanta respectarea cerințelor prevăzute la articolul 19 alineatul (2) al treilea paragraf TUE și la articolul 254 al doilea paragraf TFUE revine de asemenea guvernelor statelor membre, prin intermediul reprezentanților lor, atunci când decid, având în vedere avizul emis de comitetul prevăzut la articolul 255 TFUE, să numească în calitate de judecător al Tribunalului candidatul propus de unul dintre aceste guverne. Astfel, odată numit, acest candidat devine judecător al Uniunii și nu reprezintă statul membru care l-a propus.
- 63 Având în vedere cele de mai sus, trebuie să se considere că, atunci când, precum în cauza principală, un stat membru a stabilit o procedură de selecție a candidaților pentru funcția de judecător al Tribunalului în cadrul căreia un grup format în majoritate din experți independenți are sarcina de a evalua acești candidați și de a întocmi o listă de merite a acelorora dintre ei care îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 19 alineatul (2) al treilea paragraf TUE și la articolul 254 al doilea paragraf TFUE, simplul fapt că guvernul acestui stat membru a decis să propună un candidat care figurează pe această listă de merit, altul decât candidatul cel mai bine clasat, nu este, în sine, suficient pentru a concluziona că această propunere este de natură să dea naștere unor îndoieli legitime cu privire la respectarea acestor cerințe de către candidatul propus.

- 64 Astfel, în speță, din cuprinsul punctelor 1-3, 13, 15, 19 și 21-23 din descrierea procedurii de selecție reiese că, mai întâi, acest grup de experți era obligat să evalueze candidații respectivi având în vedere cerințele prevăzute de aceste dispoziții, așa cum au fost precizate de comitetul prevăzut la articolul 255 TFUE în rapoartele sale de activitate. În continuare, lista de merit întocmită de grupul menționat cuprindea numai candidați despre care acesta considera că îndeplinesc respectivele cerințe. În sfârșit, indicarea de către același grup a candidatului cel mai bine clasat pe această listă de merit avea doar un caracter de recomandare pentru guvernul lituanian, căruia îi revenea, conform articolului 52 alineatul (3) din Legea privind guvernul, sarcina de a propune candidatul pentru funcția de judecător al Tribunalului.
- 65 Faptul că comitetul prevăzut la articolul 255 TFUE a exprimat un aviz favorabil cu privire la candidatul propus de guvernul lituanian care era înscris pe a treia poziție pe lista de merit menționată este de natură să confirme că decizia guvernelor statelor membre de a numi acest candidat este conformă cu cerințele prevăzute la articolul 19 alineatul (2) al treilea paragraf TUE și la articolul 254 al doilea paragraf TFUE.
- 66 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, trebuie să se răspundă la întrebările adresate că articolul 19 alineatul (2) al treilea paragraf TUE și articolul 254 al doilea paragraf TFUE trebuie interpretate în sensul că nu se opun ca guvernul unui stat membru, care a constituit un grup de experți independenți însărcinat cu evaluarea candidaților pentru funcția de judecător al Tribunalului și cu întocmirea unei liste de merit cu candidații care îndeplinesc cerințele prevăzute la aceste dispoziții, să propună, dintre candidații care figurează pe această listă, un alt candidat decât candidatul cel mai bine clasat, cu condiția ca acest candidat propus să îndeplinească cerințele menționate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 67 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Marea Cameră) declară:

Articolul 19 alineatul (2) al treilea paragraf TUE și articolul 254 al doilea paragraf TFUE

trebuie interpretate în sensul că

nu se opun ca guvernul unui stat membru, care a constituit un grup de experți independenți însărcinat cu evaluarea candidaților pentru funcția de judecător al Tribunalului Uniunii Europene și cu întocmirea unei liste de merit cu candidații care îndeplinesc cerințele prevăzute la aceste dispoziții, să propună, dintre candidații care figurează pe această listă, un alt candidat decât candidatul cel mai bine clasat, cu condiția ca acest candidat propus să îndeplinească cerințele menționate.

Semnături